Fredagen den 19 juni 2020

P9_TA(2020)0173

Protesterna mot rasism till följd av George Floyds död

Europaparlamentets resolution av den 19 juni 2020 om protesterna mot rasism till följd av George Floyds död (2020/2685(RSP))

(2021/C 362/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt andra strecksatsen och strecksatserna 4–7 i ingressen, artikel 2, artikel 3.3 andra stycket samt artikel 6,

— med beaktande av artiklarna 10 och 19 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

— med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 2, 3, 4, 5 och 21,

— med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ([1]),

— med beaktande av rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF ([3]),

— med beaktande av rapporten från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) om de grundläggande rättigheterna 2020, Europeiska unionens andra undersökning av minoriteter och diskriminering (EU-MIDIS II) som offentliggjordes av FRA i december 2017, FRA:s undersökningar *Being black in the EU* som offentliggjordes den 23 november 2018 respektive den 15 november 2019, och FRA:s rapport om erfarenheter av rasdiskriminering och rasistiskt våld bland personer av afrikanskt ursprung i EU.

— med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2019 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen 2017 ([4]),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om rasism och hat mot minoriteter i världen,

— med beaktande av sin resolution av den 26 mars 2019 om grundläggande rättigheter för personer av afrikansk härkomst i Europa ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2019 om rätten till fredliga protester samt rimlig användning av våld ([6]),

— med beaktande av inrättandet i juni 2016 av EU:s högnivågrupp för bekämpande av rasism, främlingsfientlighet och andra former av intolerans,

— med beaktande av de allmänna politiska rekommendationerna från Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans (ECRI),

— med beaktande av videopresskonferensen som hölls med vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik den 2 juni 2020 efter George Floyds död,

([1]) EUT L 180, 19.7.2000, s. 22.
([2]) EUT L 328, 6.12.2008, s. 55.
([3]) EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.
([4]) Antagna texter, P8_TA(2019)0032.
([5]) Antagna texter, P8_TA(2019)0239.
([6]) Antagna texter, P8_TA(2019)0127.

Fredagen den 19 juni 2020

— med beaktande av diskussionen i underutskottet för mänskliga rättigheter den 5 juni 2020 om fallet George Floyd,

— med beaktande av FRA-publikationen *Preventing unlawful profiling today and in the future: a guide* (en vägledning om förebyggande av olaglig profilering i dag och i framtiden) av den 5 december 2018,

— med beaktande av protokoll nr 12 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som förbjuder diskriminering,

— med beaktande av Europarådets ministerkommittés rekommendation av den 19 september 2001 om den europeiska yrkesetiska koden för polisen,

— med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,

— med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,

— med beaktande av den internationella konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering och de allmänna rekommendationerna från FN:s kommitté för avskaffande av rasdiskriminering,

— med beaktande av uttalandet av den 28 maj 2020 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Michelle Bachelet, med ett fördömande av dödandet av George Floyd,

— med beaktande av uttalandet av den 5 juni 2020 från de oberoende experterna knutna till särskilda förfaranden inom ramen för FN:s råd för mänskliga rättigheter om protesterna mot systemisk rasism i Förenta staterna,

— med beaktande av Durbanförklaringen och handlingsprogrammet från 2002 och dess uppföljning, samt den rapport som FN:s särskilda rapportör om nutida former av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans författat på temat bekämpning av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans,

— med beaktande av det internationella årtiondet för människor av afrikansk härstamning,

— med beaktande av Förenta staternas konstitution,

— med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den 25 maj 2020 greps George Floyd, en 46-årig afroamerikansk man, i Minneapolis, Minnesota, anklagad för att ha använt en falsk sedel, och dog sedan efter att en vit polisman hade tryckt sitt knä mot hans hals i 8 minuter och 46 sekunder. George Floyd sade flera gånger att han inte kunde andas.

B. George Floyds död är ännu ett av en rad fall där poliser använt överdrivet och dödligt våld, och har lett till massiva demonstrationer och protester mot rasism och polisbrutalitet både i Förenta staterna och runt om i världen.

C. Efter de massiva protesterna ändrades åtalet mot polismannen Derek Chauvin från mord av tredje graden utan uppsåt att döda till mord av andra graden och dråp, gärningar för vilka det sammanlagda straffet är fängelse i högst 35 år. Tre andra poliser som var med vid gripandet av George Floyd avskedades och har åtalats för medhjälp.

D. Våld och skadegörelse kommer inte att lösa problemet med djupt rotad diskriminering och måste med kraft fördömas. Demonstranterna måste uttrycka sina krav på rättvisa på ett fredligt sätt och polisen och andra delar av ordningsmakten måste avhålla sig från att ytterligare trappa upp det spända läget genom användning av övervåld.

Fredagen den 19 juni 2020

E. Demonstrationerna till följd av George Floyds död har föregåtts av en lång historia av demonstrationer mot polisbrutalitet och rasism i Förenta staterna. I Förenta staterna utgör svarta och mörkhyade uppemot 40 procent av de intagna på landets fängelser, medan de utgör 13 procent av den totala befolkningen. Dödligheten för personer i polisförvar i Förenta staterna är sex gånger högre för svarta än för vita, och tre gånger högre för latinamerikaner ([7]), liksom användningen av överdrivet eller dödligt våld, som har drabbat mörkhyade i oproportionellt stor utsträckning.

F. Några enskilda våldsincidenter inträffade under demonstrationerna, bland annat i Minneapolis.

G. President Trump satte in nationalgardet.

H. Denna svarsåtgärd och den amerikanske presidentens provocerande retorik, inbegripet hotet om att sätta in armén om de pågående demonstrationerna inte upphörde, tjänade endast till att öka intensiteten i demonstrationerna.

I. CNN-reportern Omar Jimenez och hans kollegor greps när de bevakade demonstrationerna i Minneapolis. De släpptes senare, efter att det bekräftats att de utgjorde medierepresentanter. Ett stort antal journalister hindrades från att fritt rapportera om demonstrationerna trots att de hade sina presslegitimationer klart synliga. Dussintals attackerades av polisen på plats och fick i några fall allvarliga skador till följd av detta.

J. EU har åtagit sig att respektera yttrande- och informationsfriheten samt mötes- och föreningsfriheten. Enligt rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens domstols måste alla inskränkningar av de grundläggande rättigheterna respektera principerna om laglighet, nödvändighet och proportionalitet.

K. Eftersom utövandet av de nämnda friheterna medför ansvar och skyldigheter, får det underkastas sådana formföreskrifter, villkor, inskränkningar eller straffpåföljder som är föreskrivna i lag och som i ett demokratiskt samhälle är nödvändiga med hänsyn till den nationella säkerheten, den territoriella integriteten eller den allmänna säkerheten, till förebyggande av oordning eller brott, till skydd för hälsa eller moral, till skydd för annans goda namn och rykte eller rättigheter, för att förhindra att förtroliga underrättelser sprids eller för att upprätthålla domstolars auktoritet och opartiskhet, såsom föreskrivs i artikel 10 i Europakonventionen.

L. I enlighet med artikel 4.2 i EU-fördraget ska unionen ”respektera [medlemsstaternas] väsentliga statliga funktioner, särskilt funktioner vars syfte är att hävda deras territoriella integritet, upprätthålla lag och ordning och skydda den nationella säkerheten. I synnerhet ska den nationella säkerheten också i fortsättningen vara varje medlemsstats eget ansvar”.

M. Efter George Floyds död och demonstrationerna i Förenta staterna marscherade tusentals människor i europeiska städer och andra städer runt om i världen till stöd för de amerikanska demonstrationerna och mot rasism tillsammans med rörelsen Black Lives Matter, som inte är någon ny rörelse.

N. I vissa av EU:s medlemsstater stärkte demonstrationerna rörelsen mot rasism riktad mot svarta och mörkhyade, och ledde också till att Europas koloniala förflutna och dess roll i den transatlantiska slavhandeln lyftes fram. Dessa orättvisor och brott mot mänskligheten bör erkännas på EU-nivå och nationell nivå och bör hanteras inom ramen för olika institutioner och inom utbildning.

O. Vissa i världssamfundet förkastade i kraftiga ordalag den överdrivna användningen av våld, fördömde alla former av våld och rasism och krävde att alla sådana incidenter hanteras utan dröjsmål, på ändamålsenligt sätt och med full respekt för rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna. EU-institutionernas ledare bör offentligt och förbehållslöst fördöma den rasism och polisbrutalitet som lett till George Floyds och andra människors död.

([7]) https://www.ncbi.nih.gov/pmc/articles/PMC5559881/

Fredagen den 19 juni 2020

P. Demokratin, rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna utgör nyckelprinciper som fastställs i unionsrätten. Dessa gemensamma principer och värden bör förena oss i kampen mot orättvisor, rasism och diskriminering i alla former.

Q. Rätten till likabehandling och icke-diskriminering är en grundläggande rättighet som fastställs i fördragen och i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, och den bör respekteras till fullo.

R. Enligt artikel 21.1 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna ska all diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning vara förbjuden.

S. EU:s motto ”Förenade i mångfalden” omfattar inte bara nationalitet, utan också alla ovannämnda grunder.

T. Rasism är ett problem som förekommer i hela världen, och rasistiska och främlingsfientliga attityder dröjer sig envetet kvar överallt i världen.

U. Den strukturella rasismen avspeglas också i socioekonomisk ojämlikhet och fattigdom, och dessa faktorer samverkar och förstärker varandra. Detta är särskilt synligt på arbetsmarknaden, där de med otryggast anställningar är färgade, men också på bostadsmarknaden och i utbildningen. Insatser för jämlikhet och mot strukturell rasism måste gå hand i hand och hanteras systematiskt.

V. Enligt Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter är diskriminering och trakasserier på grund av ras fortfarande vanligt förekommande i hela Europeiska unionen ([8]). Minoriteter i fråga om ras och etniskt ursprung utsätts för trakasserier, våld och hatpropaganda, både på och utanför nätet, och de utsätts även för strukturell diskriminering inom EU på alla områden, till exempel bostäder, hälso- och sjukvård, sysselsättning och utbildning.

W. I undersökningen från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) rapporterades det att de rasifierade grupper som i högst grad utsätts för rasism och diskriminering i Europa på grund av etnisk bakgrund eller invandrarbakgrund är romer, personer från Nordafrika och personer från de afrikanska länderna söder om Sahara[9]. Det rapporteras också i FRA-undersökningar om omfattande diskriminering och rasism mot muslimer ([9]) och judar ([10]) ([11])

X. Attityder som ger uttryck för rasism och främlingsfientlighet välkomnas av opinionsbildare och politiker i hela EU, vilket bidrar till ett samhällsklimat som är en god grogrund för rasism, diskriminering och hatbrott. Detta klimat underblåses ytterligare av populistiska och extremistiska rörelser som försöker splittra våra samhällen. Dessa handlingar strider mot de gemensamma europeiska värden som alla medlemsstater har åtagit sig att upprätthålla.

Y. Poliser och personal vid brottsbekämpande myndigheter har i uppdrag att upprätthålla säkerheten för människor i EU och skydda dem mot brottslighet, terrorism och olagliga verksamheter och handlingar, samt tillämpa gällande lagstiftning, ibland under svåra förhållanden. Poliser riskerar ofta sina liv för att skydda andra.

Z. Rasism, diskriminering och överdrivet och dödligt våld från polisens sida förekommer också inom EU. Brottsbekämpande myndigheter i flera medlemsstater har kritiserats för att ha använt överdrivet våld. När en person konfronteras av polis eller andra statliga tjänstemän minskar varje användning av våld som inte är strikt nödvändigt på grund av vederbörandes eget beteende den mänskliga värdigheten och utgör, i princip, en överträdelse av den rätt som fastställs i artikel 3 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ([12]). Oproportionell användning av våld bör fördömas med kraft.

([8]) https://fra.europa.eu/en/news/2019/rising-inequalities-and-harassment-fundamental-rights-protection-falters
([9]) https://fra.europa.eu/en/publication/2017/second-european-union-minorities-and-discrimination-survey-muslims-selected.
([10]) https://fra.europa.eu/en/publication/2018/experiences-and-perceptions-antisemitism-second-survey-discrimination-and-hate.
([11]) https://fra.europa.eu/en/publication/2017/second-european-union-minorities-and-discrimination-survey-main-results/.
([12]) Europadomstolens dom av den 17 april 2012 i målet Rizvanov mot Azerbajdzjan (punkt 49).

AA. Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter har rapporterat att svarta och mörkhyade i EU utsätts för diskriminering i form av rasprofilering. En fjärdedel av alla personer av afrikansk härkomst som ingick i byråns undersökning hade stoppats av polisen någon gång under de fem år som föregick undersökningen, och 41 procent av dessa personer beskrev den senaste gången som ett exempel på rasprofilering ([13]).

AB. En majoritet (63 procent) av offren för rasistiska fysiska angrepp från polisens sida anmälde inte händelserna, antingen för att de upplevde att en anmälan inte skulle medföra några förändringar (34 procent) eller för att de inte litade på eller var rädda för polisen (28 procent) ([14]). Det är viktigt att se till att offer för polisvåld skyddas och ges tillgång till rättslig prövning.

AC. Den årliga rapporten om hatbrott från OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) har kommit fram till att svarta och mörkhyade ofta utsätts för rasistiskt våld, samtidigt som det i många länder saknas rättsligt bistånd och ekonomiskt stöd till offer som återhämtar sig från våldsangrepp.

AD. EU:s institutioner måste vidta konkreta åtgärder för att ta itu med strukturell rasism, diskriminering och underrepresentation av minoriteter i fråga om ras och etniskt ursprung inom sina organisationer.

AE. Kampen mot rasism och diskriminering i våra samhällen måste intensifieras. Denna kamp utgör ett delat ansvar. Det är mycket viktigt att Europeiska unionen utan dröjsmål reflekterar över och gör åtaganden till förmån för åtgärder mot den strukturella rasism och diskriminering som många minoriteter ställs inför.

1. Europaparlamentet bejakar rörelsen Black Lives Matter.

2. Europaparlamentet fördömer med eftertryck George Floyds död i Förenta staterna, liksom liknande mord på andra håll i världen. Parlamentet uttrycker sitt djupa deltagande med anhöriga och vänner till honom och andra offer. Parlamentet uppmanar eftertryckligen myndigheterna att ingående utreda detta och liknande fall och att lagföra de ansvariga.

3. Europaparlamentet fördömer i starka ordalag alla former av rasism, hatbrott och våld, liksom alla fysiska och verbala angrepp mot människor på grund av deras ras eller etniska ursprung, religion eller övertygelse, och nationalitet, inom såväl den offentliga som den privata sfären. Parlamentet påminner om att det inte finns någon plats för rasism och diskriminering i våra samhällen. Parlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska rådet och rådet att inta en stark och beslutsam hållning mot rasism, våld och orättvisor i Europa.

4. Europaparlamentet uppmanar den amerikanska regeringen och landets myndigheter att vidta kraftfulla åtgärder för att ta itu med den strukturella rasismen och ojämlikheten i landet, vilken återspeglas i polisbrutaliteten. Parlamentet fördömer polisens ingripanden mot fredliga demonstranter och journalister i Förenta staterna och beklagar djupt den amerikanske presidentens hot om att sätta in armén.

5. Europaparlamentet stöder den senaste tidens massiva demonstrationer i europeiska huvudstäder och städer över hela världen mot rasism och diskriminering till följd av George Floyds död. Parlamentet framhåller demonstranternas uppmaning om att ta ställning mot förtryck och strukturell rasism i Europa. Parlamentet uttrycker solidaritet med och respekt och stöd för de fredliga demonstrationerna och anser att våra samhällen måste sätta stopp för den strukturella rasismen och ojämlikheten. Parlamentet påminner om varje människas rätt att fredligt demonstrera såsom det slås fast i internationella avtal. Parlamentet fördömer de enskilda våldsincidenter som inträffade.

6. Europaparlamentet fördömer vit makt-ideologin i alla dess former, inbegripet användningen av slagord som syftar till att undergräva eller förringa rörelsen ”Black Lives Matter” och urholka dess betydelse.

7. Europaparlamentet fördömer de handlingar i form av plundring, mordbrand, vandalism och skadegörelse av offentlig och privat egendom som vissa våldsamma demonstranter gjort sig skyldiga till. Parlamentet kritiserar skarpt de extremistiska och antidemokratiska krafter som avsiktligt missbrukar de fredliga protesterna för att förvärra konflikterna i avsikt att skapa oreda och laglöshet.

([13]) Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska unionens andra undersökning av minoriteter och diskriminering – Att vara svart i EU, https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/c046fe4f-388-11e8-9982-01aa75ed71a1/language-sv

([14]) Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska unionens andra undersökning av minoriteter och diskriminering – Att vara svart i EU, https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/c046fe4f-f388-11e8-9982-01aa75ed71a1/language-sv

Fredagen den 19 juni 2020

8. Europaparlamentet uppmanar alla ledare och medborgare att stå fast vid våra värden och att stärka åtgärderna för att främja de mänskliga rättigheterna, demokratin och principerna om likhet inför lagen och fria och oberoende medier. Parlamentet fördömer de uttalanden och handlingar som ledare gjort sig skyldiga till och som riskerar att undergräva dessa värden och öka motsättningarna i våra samhällen. Parlamentet konstaterar att dessa värden är av grundläggande betydelse för både EU och Förenta staterna, och för det transatlantiska samarbetet. Parlamentet understryker vikten av att uppnå ett närmare interparlamentariskt samarbete genom den transatlantiska lagstiftardialogen, i syfte att utbyta åsikter och bästa praxis vid det kommande mötet och kartlägga rättsliga medel för att bekämpa strukturell rasism och skydda de mänskliga rättigheterna.

9. Europaparlamentet efterlyser ett närmare multilateralt samarbete för att bekämpa rasism och diskriminering. Parlamentet uppmanar kommissionen till ett nära samarbete med internationella aktörer såsom Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), FN, Afrikanska unionen och Europarådet samt andra internationella partner för att bekämpa rasism på internationell nivå. Parlamentet välkomnar att 54 afrikanska länder har begärt en brådskande debatt i FN:s råd för mänskliga rättigheter, som ska hållas den 17 juni 2020, om de rasistinspirerade människorättskränkningarna, den systemiska rasismen, polisbrutaliteten och våldet mot fredliga protester.

10. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner, organ och byråer samt medlemsstaterna att så fort det förekommer kraftfullt och offentligt fördöma det oproportionerliga våld som används och de rasistiska tendenserna i brottsbekämpningen i EU, i Förenta staterna och runt om i världen.

11. Europaparlamentet anser att kampen mot rasism är en övergripande fråga och att den bör beaktas inom unionens alla politikområden. Parlamentet påminner om att alla medborgare bör ha rätt till skydd mot dessa orättvisor, både som individer och som grupp, inklusive positiva åtgärder för att främja deras rättigheter och för att fullt ut och på lika villkor kunna åtnjuta dessa rättigheter.

12. Europaparlamentet påminner om antagandet av sin resolution den 26 mars 2019 om de grundläggande rättigheterna för personer med afrikansk härkomst, och uppmanar EU och medlemsstaterna att omgående genomföra den.

13. Europaparlamentet är djupt oroat över de fall av högerextremism inom säkerhetsstyrkorna som rapporterats och avslöjats de senaste åren i EU ([15]).

14. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstaterna att officiellt erkänna tidigare orättvisor och de brott mot mänskligheten som begåtts mot svarta, mörkhyade och romer. Parlamentet fastslår att slaveri utgör ett brott mot mänskligheten och vill att den 2 december ska utses till Europadagen till minne av avskaffandet av slavhandeln. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att låta de svartas, mörkhyades och romers historia ingå i deras läroplaner.

15. Europaparlamentet upprepar hur viktig utbildning är för att bryta ned fördomar och stereotyper, främja tolerans, förståelse och mångfald, och betonar att utbildning är ett viktigt verktyg för att få ett slut på strukturell diskriminering och rasism i våra samhällen.

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fördöma och avstå från rasistiska och afrofobiska traditioner, t. ex. blackface-traditionen.

17. Europaparlamentet uppmanar EU:s ledare att inom en nära framtid anordna ett europeiskt toppmöte mot rasism för att bekämpa strukturell diskriminering i Europa. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram en övergripande strategi mot rasism och diskriminering och en EU-ram för nationella handlingsplaner mot rasism, med ett särskilt avsnitt om att motverka dessa företeelser inom brottsbekämpande myndigheter, och att då ha ett intersektionellt synsätt. Parlamentet uppmanar med kraft rådet att inrätta en särskild rådskonstellation för jämställdhet. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att inrätta en interinstitutionell arbetsgrupp för att bekämpa rasism och diskriminering på EU-nivå.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja strategier mot diskriminering på alla områden och att utarbeta nationella handlingsplaner mot rasism som är inriktade på områden som utbildning, bostäder, hälso- och sjukvård, sysselsättning, polisarbete, sociala tjänster, rättssystemet och politiskt deltagande samt politisk representation, i nära samarbete med det civila samhället och de berörda lokalsamhällena.

([15]) https://www.dw.com/en/germany-over-500-right-wing-extremists-suspected-in-bundeswehr/a-52152558

19. Europaparlamentet begär att all antidiskrimineringspolitik ska ha ett intersektionellt och genusinriktat perspektiv för att komma till rätta med flerfaldig diskriminering.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna med kraft att stärka sina åtgärder för ökad mångfald inom poliskåren och att inrätta ramar för dialog och samarbete mellan polis och lokalsamhällen.

21. Europaparlamentet uppmanar rådet att omgående bekämpa diskriminering på alla grunder i EU och uppmanar därför rådet att omedelbart häva blockeringen av och slutföra förhandlingarna om det övergripande direktivet om icke-diskriminering, som har varit blockerat sedan kommissionen föreslog det 2008.

22. Europaparlamentet fördömer alla typer av hatbrott och hatpropaganda, både offline och online, som förekommer dagligen i EU, och påminner om att rasistiskt och främlingsfientligt språkbruk inte omfattas av yttrandefriheten.

23. Europaparlamentet insisterar på att medlemsstaterna genomför och korrekt verkställer rådets rambeslut 2008/913/JHA av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen, särskilt genom att utreda brott till följd av fördomar om ras, nationellt eller etniskt ursprung, och genom att se till att rasistiska hatbrott registreras, utreds, lagförs och bestraffas. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att se över och vid behov revidera rambeslutet och dess genomförande, och att vidta åtgärder mot de medlemsstater som inte genomför det fullt ut.

24. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att man bör inrätta oberoende mekanismer för klagomål mot polisen, som ska kunna användas till att leda utredningar i fall av tjänstefel och övergrepp från polisens sida. Parlamentet betonar att demokratiskt polisarbete förutsätter att polisen kan ställas till svars för sina handlingar inför lagen, de offentliga myndigheterna och hela den allmänhet i vars tjänst den verkar. Parlamentet anser att grundförutsättningen för ansvarsutkrävande är att man upprätthåller ändamålsenliga och effektiva tillsynsinstrument.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att samla in ytterligare uppgifter, uppdelade efter ras och etniskt ursprung (enligt EU:s direktiv om likabehandling oavsett ras), som är frivilliga och anonyma. Parlamentet anser att om uppgifter om etnisk diskriminering och hatbrott samlas in, bör detta enbart ha till syfte att fastställa orsakerna till och bekämpa rasism och diskriminerande synsätt och handlingar, i enlighet med relevanta nationella rättsliga ramar och EU:s dataskyddslagstiftning.

26. Europaparlamentet noterar att kommissionen kommer att lägga fram den första årsrapporten om rättsstatsprincipen, med begränsad räckvidd. Parlamentet upprepar sitt krav på en övergripande mekanism för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter, som bör omfatta övervakning av läget i alla EU:s medlemsstater ifråga om rasism och diskriminering

27. Europaparlamentet fördömer den rasprofilering och etniska profilering som används av polis och brottsbekämpande myndigheter, och anser att polisen och de brottsbekämpande myndigheterna måste föregå med gott exempel när det gäller anti-rasism och antidiskriminering. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att ta fram strategier och åtgärder för att ta itu med diskriminering och för att avskaffa alla former av rasprofilering och etnisk profilering i brottsbekämpningen, i åtgärder mot terrorism och i invandringskontroller. Parlamentet betonar framför allt att den nya teknik som ska användas av brottsbekämpande myndigheter måste utformas och användas på ett sätt som inte skapar risker för diskriminering av minoriteter i fråga om ras och etniskt ursprung. Parlamentet föreslår åtgärder för att förbättra utbildningen av poliser och personal vid brottsbekämpande myndigheter i strategier för att bekämpa rasism och diskriminering och för att förebygga, identifiera och reagera på rasprofilering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte låta fall av polisbrutalitet och övergrepp förbli ostraffade, och att verkligen utreda, lagföra och bestraffa dem.

28. Europaparlamentet fördömer de statliga myndigheternas våldsamma och oproportionerliga ingripanden. Parlamentet uppmuntrar berörda myndigheter att säkerställa att de utredningar som görs vid misstankar eller påståenden om användning av oproportionerligt våld är öppna, opartiska, oberoende och ändamålsenliga. Parlamentet påminner om att brottsbekämpande organ alltid måste hållas ansvariga för sin tjänsteutövning och sin efterlevnad av relevanta rättsliga och operativa ramar, i synnerhet FN:s grundläggande principer om användning av våld och vapen av tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter.

Fredagen den 19 juni 2020

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att de brottsbekämpande myndigheternas användning av våld alltid har stöd i lagen, är rimlig, nödvändig och används som en sista utväg samt respekterar människors fysiska integritet och inte sätter människors liv på spel. Parlamentet noterar att överdriven användning av våld mot folkmassor strider mot proportionalitetsprincipen.

30. Europaparlamentet påminner om den medborgerliga rättigheten att spela in situationer med polisvåld som kan användas som bevis och att människor aldrig bör hotas av polisen eller den ansvariga myndigheten när de gör det och inte heller tvingas att förstöra bevis eller berövas sina ägodelar för att de ska förhindras att vittna.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en oberoende expertgrupp med uppgift att ta fram en yrkesetisk EU-kod för polisen, som innehåller en uppsättning principer och riktlinjer för polisens mål och arbete samt tillsynen och kontrollen över polisen i demokratiska rättsstater och som också kan hjälpa anställda inom polisen i deras dagliga arbete att på ett korrekt sätt tillämpa förbudet mot rasism, diskriminering och etnisk profilering.

32. Europaparlamentet betonar att en fri press är en grundpelare i alla demokratier. Parlamentet noterar att journalister och bildjournalister spelar en viktig roll när det gäller att rapportera fall av oproportionerligt våld, och fördömer alla fall då dessa yrkesgrupper avsiktligen har angripits.

33. Europaparlamentet uppmanar de berörda EU-byråerna, däribland Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) och Europeiska byrån för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), att intensifiera insatserna för att bekämpa rasism och diskriminering inom ramen för sina respektive mandat.

34. Europaparlamentet vill se ett allvarligt menat finansieringsåtagande i nästa fleråriga budgetram för att bekämpa rasism och diskriminering i hela EU. Parlamentet beklagar att det föreslagna beloppet för rubriken ”Rättvisa, rättigheter och värderingar” har minskats avsevärt i kommissionens förslag till reviderad fleårig budgetram. Parlamentet uppmanar kommissionen att på ett ändamålsenligt sätt bemöta oron över att utrymmet för det oberoende civilsamhället krymper alltmer i vissa medlemsstater. Parlamentet påminner om vikten av att säkerställa tillräcklig finansiering till stöd för verksamhet bland civilsamhällesaktörer som arbetar mot rasism och diskriminering.

35. Europaparlamentet betonar att enheter som gör sig skyldiga till diskriminering mot rasifierade grupper eller fattar beslut eller vidtar åtgärder i detta syfte inte bör har rätt till finansiering via unionens budget.

36. Europaparlamentet fördömer att extremistiska och främlingsfientliga politiska krafter i hela världen alltmer ägnar sig åt att förvränga historiska, statistiska och vetenskapliga fakta och använder sig av en symbolik och retorik som imiterar aspekter av totalitär propaganda, såsom rasism, antisemitism och hets mot minoriteter.

37. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna, Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa, FN, Förenta staternas president Donald Trump samt den amerikanska kongressen.